

Lise Malinovsky på Nivaagaard Kunst af kunst

6. marts – 6. juni 1999

Ligesom børn, og andre, har malerierne på museernes vægge behov for opmærksomhed. Den kan bl.a. få ved, at de får lov til at spejle sig i en moderne kunstners fortolkninger.

Lise Malinovsky (f. 1957) har altid haft en stor kærlighed til ældre europæisk malerkunst, men hvor man som moderne kunstner længe ikke har kunnet skilte med den slags tilbøjeligheder, er hun i tidens ånd gået ud og åbent bekendtgjort forholdet. Det er sket i en række frie kopier eller parafraser af de gamle mestre. Uimponeret, men også uden skumle bagtanker har hun omskabt deres forlæg i sit eget varme og udtryksfulde sprog, hvor motiverne synes mere sansede end egentlig sete.

Nivaagaards Malerisamling er det eneste mindre museum her i landet, der huser en samling af ældreeuropæisk malerkunst, som sammen med et fint udvalg af danske guldalderbilleder er skabt af godsejer og politiker Johannes Hage i perioden 1895-1915. Selvom museets værker måske er mere stilfærdige end de forlæg, Lise Malinovsky sædvanligvis benytter sig af, var det i forbindelse med en idé om at vise hende parafraser på Malerisamlingen nærliggende at spørge hende, om hun kunne tænke sig at male et par stykker efter husets egne billeder. Det ville hun gerne. Og ikke blot et par, men hele 10 parafraser skabte Lise Malinovsky fra november 1998-99 på baggrund af farvefotos af værker, udvalgt af hende selv på museet.

De 10 nye parafraser vises nu sammen med 12 tidligere fra 1984-85 og 1995-96. Fælles for dem er den ekspressionisme, som Lise Malinovsky i modsætning til de samtidige 'unge vilde' altid har insisteret på som den uundværlige udtryksmåde for netop sit vedkommende, men billederne viser også en udvikling henimod en livligere og dristigere palet.